

Màster en Comunicació i Política

1er semestre		
Assignatura	Descriptor	Bibliografia
Història de les idees polítiques. (Maximiliano Fuentes)	Oferir una visió panoràmica de les principals idees polítiques que configuren el món actual, analitzant els principals teòrics i corrents de pensament. S'estudia l'evolució històrica de conceptes com la llibertat, la igualtat i la diferència, així com els debats sobre el liberalisme, el comunitarisme, el multiculturalisme, la crisi de la democràcia liberal i l'auge dels populismes.	Terence Ball i Richard Bellamy, Historia del pensamiento político en el siglo XX, Madrid, Akal, 2013 Joan Antón Mellón (ed.), Ideologías y movimientos políticos contemporáneos, Madrid, Tecnos, 2006 Pascal Ory (dir.), Nueva historia de las ideas políticas, Madrid, Mondadori, 1992 Fernando Vallespín (ed.), Historia de la teoría política, Vol. 5, Madrid, Alianza, 1993 PENDÁS, Benigno, Teorías políticas para el siglo XXI, Síntesis, 2007 González Cuevas, Pedro Carlos i Martínez Arancón, Ana, Ideas y formas políticas. Del triunfo del absolutismo a la posmodernidad, Madrid, UNED, 2010 J. Touchard, Historia de las Ideas Políticas, Madrid, Tecnos, 2006 E. Pisier, O. Duhamel i F. Châtelet, Historia del Pensamiento Político, Madrid, Tecnos, 2006
Història del món actual. (Giaime Pala)	Donar les eines per comprendre la història mundial des de 1945 fins avui, amb especial atenció a temes clau com els organismes internacionals, la globalització, les integracions regionals i els canvis abans i després de la Guerra Freda. Mostrar la Història com a eina per interpretar i comunicar la política del present.	•Jensen, Jan; Osterhammel, Jurgen. Decolonisation. A Short History. Princeton: Princeton University Press, 2017. •Eichengreen, Barry. La globalización del capital. Historia del sistema monetario internacional. Barcelona: Antoni Bosch Editor, 2000. •Esteban Rodríguez, Mario; Martín Rodríguez, Rafael. Introducción a la China actual. Madrid: Alianza editorial, 2024. •Judt, Tony, Postguerra. Una historia de Europa desde 1945, Barcelona, Círculo de Lectores, 2007. •Niblett, Robin. La nueva Guerra Fría. Cómo la disputa entre EE.UU. y China dará forma a nuestro siglo. Barcelona: RBA, 2024. •Poch-de-Feliu, Rafael. La gran transición. Rusia, 1985-2002. Madrid: Crítica, 2022. •Veiga, Francisco. El desequilibrio como orden. Una historia de la Posguerra Fría. Madrid: Alianza editorial, 2009. •Westad, Odd Arne, La Guerra Fría. Una historia mundial, Barcelona, Galaxia Gutenberg, 2022.
Democràcia,opinió	Fer una revisió de les perspectives principals sobre el poder construïdes des de la Sociologia. Tot seguit, oferir una panoràmica	Althusser, L. <i>Ideología y aparatos ideológicos del Estado</i> . Buenos Aires: Nueva Visión. Bauman, Z. 2001. <i>En busca de la política</i> . Buenos Aires: Fondo de Cultura Económica Castells, M. 2009. <i>Comunicación y poder</i> . Madrid: Alianza.

pública i poder (Daniel Rodríguez)	sobre les principals teories sobre la democràcia construïdes des de la Ciència Política i la Sociologia Política. En tercer lloc i vinculat a les dues seccions anteriors, el curs analitza les principals teories actuals sobre l'opinió pública.	Dahl, R. La <i>poliarquía</i> . 2009. <i>Participación y oposición</i> . Madrid: Tecnos. Domhoff, H.W. 1975. <i>¿Quién gobierna Estados Unidos?</i> . México: Siglo XXI. Foucault, M. 1999. <i>Estrategias de poder</i> . Buenos Aires: Paidós. Gramsci, A. 1999. <i>Cuadernos de la cárcel</i> . México: ERA/Universidad de Puebla. Lippmann, W. 2003. <i>La Opinión pública</i> . Madrid: Langre. Lukes, S. 2007. <i>El poder: Un enfoque radical</i> . Madrid: Siglo XXI. Mann, M. 1991. <i>Las fuentes del poder social, vol. 1</i> . Madrid: Alianza. Mcpherson, C.B. 1981. <i>La democracia liberal y su época</i> . Madrid: Alianza Editorial. Noelle-Neumann, E. 1995. <i>La Espiral del silencio</i> . Barcelona: Paidós. Offe, C. 1982. "Las contradicciones de la democracia capitalista", <i>Cuadernos Políticos</i> , pp. 7-22. Schumpeter, J.A. 2015. <i>Capitalismo, socialismo y democracia (vol 2)</i> . Barcelona: Página indómita. Sennett, R. 2007. <i>La corrosión del carácter. Las consecuencias personales del trabajo en el nuevo capitalismo</i> . Barcelona: Anagrama. Wright Mills, Ch. 1987. <i>La élite del poder</i> . México: Fondo de Cultura Económica.
Cultura visual i política. (Àngel Quintana/Imma Merino)	Fer una genealogia de les relacions entre cultura visual i política desde finals del XIX per centrar-se en les formes de visibilitat del nostre present i reflexionar sobre l'impacte de la Intel·ligència artificial. Les noves formes de visibilitat han posat en crisi conceptes tant delimitats com són els de ficció i documental, mentida i veritat. També han posat en crisi el poder de la mirada per qüestionar quin és el lloc des del que es mira i quines són les polítiques de gènere que orienten la mirada.	Peter Burke. Visto y no visto. El uso de la imagen como documento histórico. Barcelona: Crítica, 2001. Georges Didi Huberman. Cuando las imágenes toman posición. Madrid: Antonio Machado, 2013. Laura Llevadot. Mi herida existía antes que yo. Barcelona: Tusquets, 2022. Àngel Quintana. Después del cine. Barcelona: Acontilado, 2011. Jaques Rancière. Las distancias del cine. Barcelona: Manantial, 2022. Jordi Balló i Alan Salvadó. Ed. El poder en escena. Motivos visuales en la esfera pública. Barcelona: Galaxia Gutenberg, 2023.
Narrativa audiovisual. Comunicació i propaganda. (Ramón Girona/Ingrid Guardiola)	Plantejar les relacions entre la narrativa audiovisual i la propaganda, en els formats cinematogràfics de ficció i documental. Aturant-se en períodes especialment significatius. Plantejant la polisèmia del mot propaganda i la relació, en el procés narratiu	BERTIN-MAGHIT, JEAN-PIERRE (DIR.) (2008), UNE HISTOIRE MONDIALE DES CINÉMAS DE PROPAGANDE, NOUVEAU MONDE ÉDITIONS. - BRUZZI, STELLA (2000) . NEW DOCUMENTARY. A CRITICAL INTRODUCTION. ROUTLEDGE. -Didi-Huberman, Georges (2004), Images malgré tout, Paris: Minuit -FALLON, KRIS (2019) , WHERE TRUTH LIES. DIGITAL CULTURE AND DOCUMENTARY MEDIA AFTER 9/11. UNIVERSITY OF CALIFORNIA PRESS -GIRONA, RAMON (2009), WHY WE FIGHT DE FRANK CAPRA. EL

	audiovisual, de termes com realitat-realisme veritat-ideologia.	CINEMA AL SERVEI DE LA CAUSA ALIADA. VALÈNCIA. EDICIONS DE LA FILMOTECA. - Jowett, G. S., & O'Donnell, V. J. (2012). Propaganda and Persuasion. Thousand Oaks, CA: Sage. -Nichols, B. (2010). Introduction to Documentary: How have Documentaries addressed social and political issues? Indiana University Press. - PLANTIGA, CARL R. (2014), RETÓRICA Y REPRESENTACIÓN EN EL CINE DE NO FICCIÓN. UNIVERSIDAD NACIONAL AUTÓNOMA DE MÉXICO.
Desinformació i polítiques de comunicació. (Ezequiel Pinat)	Abordar de manera integral les dinàmiques de la desinformació, les seves implicacions polítiques i socials, així com les estratègies i respostes per a la seva identificació, mitigació i regulació. A partir d'un enfocament multidisciplinari, s'analitzen els actors implicats, les tècniques utilitzades en la producció i difusió de desinformació, i les iniciatives nacionals i internacionals per combatre-la. S'estudien respostes legislatives, mediàtiques, tecnològiques i educatives, avaluant el seu impacte en la preservació de la qualitat informativa i la confiança pública.	Bliss, N., Bradley, E., Garland, J., Menczer, F., Ruston, S. W., Starbird, K., & Wiggins, C. (2020). <i>An Agenda for Disinformation Research</i> . arXiv. Comisión Europea (2018) <i>Plan de Acción contra la desinformación</i> , Bruselas, 5.12.2018 JOIN(2018) 36 final Del Rio, O., Martinez-Oses, P., Martínez-Gomez, R., Perez, S. (2019) <i>UNESCO TIC4ODS Policy Papers: ICT for Sustainable Development. Recommendations for Public Policies that Guarantee Rights</i> . UNESCO's Regional Bureau for Science in Latin America and the Caribbean. European Commission (2020) <i>European Democracy Action Plan</i> European Commission (2022) <i>Code of Practice on Disinformation</i> ONU (2022) <i>Contrarrestar la desinformación para promover y proteger los derechos humanos y las libertades fundamentales</i> . Informe del Secretario General. Silva, E. C. de M., & Vaz, J. C. (2024). <i>How disinformation and fake news impact public policies?: A review of international literature</i> . arXiv. UNESCO (2020). <i>Balancing Act: Countering Digital Disinformation while respecting Freedom of Expression</i> .
Tecno-política: xarxes socials per la participació i l'acció política. (Guiomar Rovira/Sebastián Ruiz)	Analitzar l'impacte de les tecnologies digitals en la política, abordant la tensió entre l'ampliació democràtica i la indústria de la influència social. S'estudien fenòmens com l'auge d'Internet i la web 2.0, les mobilitzacions de multituds connectades (del 15M al #MeToo), els processos electorals digitals i els reptes de la Intel·ligència Artificial i la desinformació.	Bennett, W., Segerberg, A. (2012), "The logic of connective action". <i>Information, Communication and Society</i> , 15 (5). Binder, Inés y Santiago García (2020). <i>Politizar la tecnología</i> . Ediciones del Jinete Insomne, Buenos Aires. Forti, Steven (2021) <i>Extrema derecha 2.0. Qué es y cómo combatirla</i> . Siglo XXI, Madrid. Pont Sorribes, Carles, y Antoni Gutiérrez-Rubí (Eds.) (2020). <i>Instagram en la estrategia de construcción de liderazgo político</i> . Barcelona: Gedisa. Proyecto UNA (2023) <i>Internet y el negoci de l'odi</i> . Escola de formació Guillem Agulló. Rovira, Guiomar (2017) <i>Activismo en red y multituds conectadas</i> . Barcelona: Icaria.

		Rovira, Guiomar (2023) #MeToo. La ola de las multitudes conectadas feministas. Barcelona: Bellaterra. Stromback, Jesper (2008). "Four Phases of Mediatization: An Analysis of the Mediatization of Politics." The International Journal of Press/Politics 13(3), pp. 228– 46.
La campanya política: la gestió de la marca i la construcció de lideratge. (Gemma Ubasart)	Mostrar els elements més rellevants a tenir en compte en una campanya electoral. La diagnosi abans de la campanya: resultats anteriors, enquestes, temes de debat, escenari electoral. Aspectes a planificar abans de la campanya i canals de comunicació a tenir en compte. La gestió de la marca i la construcció de lideratges	Anduiza, E. i Bosch, A. (2012). Comportamiento político y electoral. Madrid: Ariel. Canel, M.J. (2006). Comunicación política. Una guía para su estudio y práctica. Madrid: Tecnos Costa, J. (2018). DirCom. El ejecutivo estrategia global. Barcelona: Joan Costa Institute
Moviments socials, acció col·lectiva i comunicació. (Salvador Martí/Alberto Martín))	Analitzar la participació política no convencional i la importància de la seva comunicació. Abordar les formes i els perfils de participació política; l'aparició dels moviments socials i la seva relació amb nous significats; les motivacions de la implicació ciutadana; el paper central de la comunicació en l'organització i l'acció dels moviments; l'impacte de la mobilització en el procés polític, les institucions i les polítiques públiques; les transformacions derivades de les noves tecnologies; i els canvis produïts per la globalització i la territorialització de les arenes polítiques i mediàtiques.	Brysk, Alison. (2010) De la tribu a la aldea global. Barcelona: Editorial Bellaterra. Keck, Margaret E. y Sikkink, Kathryn (1998) Activistas sin fronteras. México: Editorial Siglo XXI. Paul Almeida (2020) Movimientos sociales. La estructura de la acción colectiva. Buenos Aires: CLASO. Versió electrònica. (s'adjunta en el moodle versió oberta i lliure).
Metodologia de la investigació. (Olga del Río)	Proporcionar les eines necessàries per dissenyar i desenvolupar recerques, combinant metodologies i aproximacions diverses. S'aborden tècniques quantitatives bàsiques, incloent el	Box-Steffensmeier, Janet M. Brady, Henry E. Collier, David, 1942- (2008). The Oxford handbook of political methodology . Oxford, [etc.]: Oxford University Press. Catàleg Corbetta, Piergiorgio (DL 2007). Metodología y técnicas de investigación social (Ed. rev.). Madrid [etc.]: McGraw-Hill.

	tractament i la visualització de dades, així com l'anàlisi de grans volums d'informació (big data). En l'àmbit qualitatiu, es treballen diverses tècniques i recursos com l'anàlisi del discurs, l'anàlisi de marcs cognitius i les tècniques etnogràfiques, amb un èmfasi especial en l'etnografia digital.	Taylor, Charlotte., & Heritage, Frazer. (2024). <i>Analysing representation: A Corpus and Discourse Textbook</i> . Routledge. Halperin, Sandra (cop. 2012). <i>Political research : methods and practical skills</i> . Oxford: Oxford University Press. Della Porta, D., & Keating, M. (Eds.). (2008). <i>Approaches and Methodologies in the Social Sciences: A Pluralist Perspective</i> . Cambridge: Cambridge University Press.
--	--	--

2on semestre

Política i comunicació local. (Macià Serra/ Lluís Costa)	Oferir una panoràmica dels elements més rellevants del sistema polític a escala local. Es mostren els escenaris específics de la política local i els tipus de govern més habituals. S'enumeren i treballaran els canals de comunicació habituals de l'administració local cap a la ciutadania, incloent els catàlegs de serveis, la pàgina web, la relació amb la premsa i les xarxes socials.	MARQUEZ CRUZ, Guillermo (2007). "Política y Gobierno Local". Centro de Estudios Políticos y Constitucionales. Madrid. IGLESIAS, A. (ed.). <i>Local Governance in Spain</i> . Springer. 2022 KERLEY, R.; LIDDLE, J.; DUNNING, P.T. (eds.). <i>The Routledge Handbook of International Local Government</i> . Routledge. 2019 MARQUEZ, G.. <i>Gobernabilidad local en España</i> . Política y Sociedad, 47: 3. pp: 37-66. 2010 NAVARRO, C. Los grupos de interés y el gobierno local en España, en J. Molins, L. Muñoz, e I. Medina., <i>Los grupos de interés en España. La influencia de los lobbies en la política española</i> . Técno. 2016
Geopolítica de la comunicació. (Joan Vicente/ Sebastián Ruiz)	Oferir una anàlisi panoràmica de com la política internacional de les principals potències mundials ha anat de la mà de les estructures mediàtiques internacionals per intentar configurar la uniformització del món a través de la cultura i la informació que es consumeix, influenciant les dinàmiques de poder i el control territorial. S'aborden, des del naixement de les agències de notícies, la radiodifusió internacional i les disputes per l'hegemonia digital. També s'exploren les resistències des de les regions no occidentals com Amèrica Llatina, Àfrica i Àsia, i els seus models polítics de governança d'Internet i les seves diferències en la regulació i democratització de la comunicació.	Wasserman, H. (2018). <i>Geopolitics, media and power</i> . Routledge. Sreberny, A. (2019). <i>The global and the local: Understanding the dialectics of the global communication order</i> . Routledge. Sánchez, E. M. (2019). <i>Comunicación, poder y resistencia: Nuevas narrativas desde América Latina</i> . Editorial UOC. Tufte, T. (2018). <i>Media in the global south: A study of the intersection of media, politics and democracy</i> . Polity Press. Birkinbine, B. J., Gómez, R., & Wasko, J. (Eds.). (2016). <i>Global media giants: Media industries, policy, and cultural forces</i> . Routledge.

		Sengupta, S. (2015). <i>Media, politics and the media in Asia</i>. Routledge. McChesney, R. W. (2008). <i>The global media: The new missionaries of corporate capitalism</i>. Continuum.
Què és una política pública i com comunicar-la: configuració de l'agenda pública. (Gemma Ubasart)	Aproximar l'estudiant a l'estudi de la política i les polítiques. Saber que és una política pública i com comunicar-la. Analitzar la construcció de l'agenda pública i mediàtica, així com les possibilitats d'intervenció en ella. Es treballen els fonaments de la comunicació institucional i corporativa, fent èmfasi a la comunicació de crisi. Finalment, s'aprofundeix en l'ús de procediments i tècniques per a la comunicació institucional i corporativa (nota de premsa, roda de premsa, entrevista, reunió en off, etc.).	Knoepfel, P; Larrue, C.; Subirats, J; Varone, F. (2012). Análisis y gestión de políticas públicas. Madrid: Ariel. Lilleker, D.G., (2006). Key concepts in Political Communication. London: SAGE Publications. Richard, E. i González, A. (2016). Manual de comunicación de gobierno. Estrategias para proyectar las políticas públicas, Bogotá: Universidad Externado de Colombia. Romero-Rodríguez, L. M. (2020). Manual de gestión de la comunicación corporativa. Madrid: Tecnos.
Feminisme, ecologisme, antirracisme. Nous reptes de la comunicació inclusiva. (Assumpta Bassas/Anaïs Varo)	Explorar com els moviments socials, filosòfics i polítics contemporanis —feminisme, ecologisme i antiracisme— interpel·len i transformen les dinàmiques de la comunicació política. S'analitzen les estratègies comunicatives inclusives que promouen la justícia social, la igualtat de gènere, la sostenibilitat ambiental i la lluita contra el racisme estructural, posant especial atenció a les narratives emergents, les campanyes digitals i el paper dels mitjans de comunicació en la construcció d'un discurs públic plural i divers. L'assignatura també aproxima les resistències i els desafiaments a l'hora d'implementar pràctiques comunicatives més justes, considerant les tensions polítiques i culturals actuals.	Gosling, Lucinda (2022), <i>The art of feminism : images that shaped the fight for equality, 1857-2022</i>. San Francisco: Chronicle Books. Ouassak, F. (2024). <i>Mujeres</i>. Capitán Swing. Herrero, Y. (2023). <i>Ecofeminismos</i>. Icaria Editorial. Vergès, F. (2021). <i>A Decolonial Feminism</i>. Pluto Press. Johnson, A., & Wilkinson, K. K. (Eds.). (2020). <i>All we can save: Truth, courage, and solutions for the climate crisis</i>. One World. Centro de Desarrollo Étnico (CEDET). (2019). <i>Mira cómo ves: Racismo y estereotipos en los medios de comunicación</i>. CEDET. Shiva, V. (1988). <i>Staying alive: Women, ecology and development</i>. Zed Books. Norgaard, K. M. (2011). Living in Denial. https://doi.org/10.7551/mitpress/9780262015448.001.001 Brulle, R. J. & Norgaard, K. M. (2019). Avoiding cultural trauma: climate change and social inertia. <i>Environmental Politics</i>, 28, 886-908.

--	--	--

Anàlisi i pràctica del periodisme cultural i polític. (Guiomar Rovira/ Elena Parreño)	Explorar la pràctica del periodisme polític i cultural, posant èmfasi en el paper clau dels mitjans en la construcció del discurs públic i la formació de l'opinió. S'analitzen la cobertura mediàtica, el poder mediàtic i la crítica, amb la participació de professionals en actiu que aportaran una visió pràctica i actualitzada de la professió.	Calvo, Dafne; López García, G.; Aguar Torres, J. (2024). Periodismo digital: ecosistemas, plataformas y contenidos. Salamanca: Comunicación Social Ediciones y Publicaciones. Thompson, John B. (1998). Los media y la modernidad, Barcelona: Paidós. Pariser, Eli (2017). El filtro burbuja. Cómo la red decide lo que leemos y lo que pensamos. Madrid: Taurus.
- <i>Práctiques externes</i>	Resoldre problemes i projectes de comunicació política per a diversos medis i suports, a institucions, mitjans de comunicació i organitzacions socials de l'entorn de Girona o Catalunya, així com d'altres comunitats o països quan així es justifiqui.	EXTERNES
- <i>Taller de disseny de projectes</i> (Guiomar Rovira/Alfons Jiménez)	Resoldre problemes i projectes de comunicació política amb diversos mitjans i suports en escenaris simulats i dissenyats a classe. També busca aprofundir en l'impacte de les campanyes en contextos híbrids i promoure la reflexió crítica sobre el paper de la comunicació en la configuració de l'espai públic i la construcció de la democràcia.	Canaleta, Pau. (2016). Una imatge en cent dies. Com construir la imatge del govern. Barcelona: UOC. Gutiérrez-Rubí, Antonio (2021). <i>ARTivismo. El poder de los lenguajes artísticos para la comunicación política y el activismo</i> . Barcelona: UOC. Gutiérrez-Rubí, Antonio (2023) <i>Gestionar las emociones políticas</i> . Gedisa. Sánchez-Gutierrez, Bianca, y Antonio Pineda (coord.) (2021) <i>Comunicación política en el mundo digital. Tendencias actuales en propaganda, ideología y sociedad</i> . Dykinson.
Treball Final de Màster (6ECTS)	A TREBALLAR EN TUTORIES PERSONALITZADES	